

Газета виходить з вересня 1930 р.

КАДАРИ МЕТАЛУРГІЇ

Газета Національної металургійної академії України

№ 3 (2736)

березень 2019 року

«Україна – це метал. «Метал» – це ми»

Розповсюдження безкоштовне ©

Редакційна колегія

Головний редактор – ректор НМетАУ член-кореспондент НАН України професор **Величко О.Г.**

Заступники головного редактора: перший проректор д.т.н., професор **Іващенко В.П.**

проректор з наукової роботи д.т.н., професор

Пройдак Ю.С.

проректор з науково-педагогічної роботи д.т.н., професор

Шатоха В.І.

фахівець навчально-наукового центру к.т.н., доцент

Никифорова Н.А.

Відповідальний редактор – **Никифорова Н.А.**

Члени редколегії: доцент кафедри електрометалургії к.т.н. **Жаданос О.В.**

доцент кафедри металургії сталі к.т.н. **Журавльова С.В.**

декан гуманітарного факультету к.х.н. **Клімашевський Л.М.**

доцент кафедри металургійного палива та вогнетривів к.т.н. **Коверя А.С.**

професор кафедри інженерної педагогіки д.пед.н. **Лучанінова О.П.**

голова ради студентів студентка групи МЛ03-14 **Гамова А.В.**

заступник голови профкому, доцент кафедри прикладної механіки к.т.н. **Селегей А.М.**

фахівець навчально-наукового центру **Сердюк В.М.**

учений секретар ІнІФН к.т.н., доцент **Ступак Ю.О.**

директор бібліотеки **Фахрутдінова С.М.**

керівник навчально-наукового центру к.т.н. **Ясев О.Г.**

Публікацію газети відновлено в рамках виконання спільного європейського проекту Темпус "Центри провідного досвіду для молодих вчених" (CERES) 544137-TEMPUS-1-2013-1-SK-TEMPUS-JPHES

Co-funded by the
Tempus Programme
of the European Union

Centres of Excellence for young REsearchers

ІНТЕРАКТИВНИЙ ЗМІСТ

НОВИНИ ВІД ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ

«Лісова казка» очікує дітлахів 3

ВАЖЛИВІ ПОДІЇ

Національна металургійна академія України оголошує конкурс на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників 3

Зустріч студентів-учасників АТО з керівництвом та провідними вченими НМетАУ 5

Web of Science для наукових досліджень та навчання 7

Кафедрі металургійного палива та вогнетривів 75 років 8

Кафедрі економічної інформатики – 50! І це тільки початок! 9

Конференція з актуальних питань інтелектуальної власності та управління проектами 12

XI Міжнародна науково-технічна конференція «Інформаційні технології в металургії та машинобудуванні ІТММ'2019» 13

8 БЕРЕЗНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ЖІНОЧИЙ ДЕНЬ

Чарівні жінки відділу кадрів 14

Святковий концерт 16

9 БЕРЕЗНЯ – 205 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

«Душі, з небес благословенній, Дано любить, терпіть, страждать ...» 16

14 БЕРЕЗНЯ – ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО ДОБРОВОЛЬЦЯ

Захисники України – шлях до успіху 18

21 БЕРЕЗНЯ – ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ПОЕЗІЇ

Якщо душа вимагає, треба писати 24

27 БЕРЕЗНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ТЕАТРУ

Другий дім в театрі «ДІМ» 25

СПОРТИВНІ НОВИНИ

Наші легкоатлети знову на висоті! 26

Молоді вчені НМетАУ за здоровий спосіб життя 27

ГОРТАЮЧИ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

Все це було недавно, все це було давно... 29

ІСТОРІЯ НМетАУ В ОБЛИЧЧЯХ

До 130-річчя від дня народження М.М. Доброхотова (1889 – 1963)

Сталеве серце і гаряча душа 31

ДУМКИ МУДРИХ

140 років від дня народження Альберта Ейнштейна (1879 – 1955) 33

ПОСМІХНЕМОСЯ РАЗОМ

Про жінок 34

НОВИНИ ВІД ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ

«Лісова казка» очікує дітлахів

Дитячий замиський оздоровчий табір «Лісова казка» запрошує дітей працівників НМетАУ 2002 – 2012 років народження. Табір працюватиме в дві зміни:

I зміна: 21 червня – 08 липня 2019 р.

II зміна: 12 липня – 29 липня 2019 р.

Повна вартість путівки складає 6850 грн., але батьківський внесок складе лише 2900 грн., оплата проїзду – 85 грн.

Профспілковим організаціям дозволено також видавати працюючим членам профспілки

бабусям і дідусям путівки для оздоровлення онуків з оплатою 2900 грн. за умови сплати податку на дохід в сумі 770 грн. 25 коп. Оплата проїзду також складатиме 85 грн.

Просимо до 20 квітня 2019 року надати до профспілкового комітету заяви на путівки. Довідки за телефонами 30-74, 34-85.

Профспілковий комітет

[Перейти до змісту](#)

ВАЖЛИВІ ПОДІЇ

Національна металургійна академія України оголошує конкурс на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників

Конкурс проводиться з 01 квітня 2019 року по 30 червня 2019 року

1.Перелік та кількість посад, на заміщення яких оголошується конкурс

Структурний підрозділ	Посада	Кількість посад
Металургійний факультет		
Кафедра металургійного палива та вогнетривів	асистент	1
Електрометалургійний факультет		
Декан		1
Кафедра ливарного виробництва	завідувач кафедри	1
Кафедра електротехніки та електроприводу	завідувач кафедри	1
Факультет матеріалознавства і обробки металів		
Кафедра матеріалознавства	доцент	1
Кафедра термічної обробки металів	завідувач кафедри	1
Кафедра якості, стандартизації та сертифікації	завідувач кафедри	1
Механіко-машинобудівний факультет		
Кафедра технології машинобудування	завідувач кафедри	1
	доцент	1
	старший викладач	1
Факультет економіки та менеджменту		
Кафедра міжнародної економіки, політичної економії та управління	завідувач кафедри	1
Кафедра менеджменту	завідувач кафедри	1
	викладач	1
Кафедра економіки та підприємництва	завідувач кафедри	1
Кафедра фінансів	старший викладач	1
Гуманітарний факультет		
Кафедра інженерної педагогіки	завідувач кафедри	1
Кафедра перекладу та іноземних мов	доцент	1
Кафедра фізичного виховання	викладач	1
Кафедра інтелектуальної власності та управління проектами	старший викладач	1
Інститут інтегрованих форм навчання		
Директор		1
Кафедра машинобудування та менеджменту якості підприємств	завідувач кафедри доцент	1 1
Центр підготовки та навчання іноземних студентів		
Викладач		1
Завідувач аспірантури та докторантури		1

2. Повний перелік документів, вимоги до претендентів та іншу інформацію щодо проведення конкурсу можна знайти на офіційному веб-сайті академії <http://nmetau.edu.ua>.

3. Претендентам на участь у конкурсі необхідно до 2 травня 2019 року подати документи до відділу кадрів академії.

4. Адреса Національної металургійної академії України:

49600, пр. Гагаріна, 4, Дніпро, Україна. Тел.: +38 0562-474444 (відділ кадрів).

[Перейти до змісту](#)

Зустріч студентів-учасників АТО з керівництвом та провідними вченими НМетАУ

5 березня 2019 року в конференц-залі НМетАУ відбулася зустріч студентів-учасників АТО, прийнятих на навчання до Нікопольського факультету НМетАУ, з керівництвом та провідними вченими НМетАУ. Зустріч була організована з ініціативи начальника відділу НМетАУ С.М. Зінченко за сприяння керівництва НМетАУ (ректор О.Г. Величко, перший проректор В.П. Іващенко), Інституту інтегрованих форм навчання (директор Т.С. Хохлова) та підтримки управління з питань учасників АТО Дніпропетровської облдержадміністрації, Нікопольської міської ради та корпорації "Інтерпайп".

Перед присутніми виступив перший проректор професор В.П. Іващенко. Побажавши колишнім воїнам успішного навчання і подальшого кар'єрного зростання, Валерій Петрович запевнив присутніх у тому, що керівництво академії забезпечить студентам усі умови для успішного навчання, в тому числі для навчання у НМетАУ на програмах магістерської підготовки та в аспірантурі.

Директор Інституту інтегрованих форм навчання НМетАУ (ІНІФН) професор Тетяна Станіславівна Хохлова у своєму виступі зазначила, що на Нікопольському факультеті, роботу якого забезпечує інститут, студенти-учасники АТО мають усі можливості для успішного навчання та оволодіння спеціальностями, які користуються попитом у роботодавців нікопольського регіону. У її виступі було підкреслено, що професорсько-викладацький склад академії в особі науково-педагогічних працівників ІНІФН докладатиме максимум зусиль для забезпечення належних рівня підготовки та умов для реалізації планів на майбутнє.

В.П. Іващенко

Т.С. Хохлова

М.І. Гасик

Академік НАН України Михайло Іванович Гасик, який виступив перед студентами зі змістовним напутнім словом, зробив короткий екскурс у славу історію академії та кафедри електрометалургії, завершивши свій виступ врученням студентам книжок з феросплавного виробництва. Не менш яскравим було звернення до студентів професора Володимира

Кадри металургії № 3 (березень 2019 р.)

Андрійовича Гладких, який доповнив побажання Михайла Івановича своїм не менш емоційним напуттям на адресу студентів.

Перед студентами також виступили провідні вчені НМетАУ, зокрема, завідувач кафедри ливарного виробництва професор Валерій Євгенович Хричіков, завідувач кафедри технологічного проектування ім. В.М. Дрюяна професор Валерій Федорович Балакін та інші представники кафедр і підрозділів академії.

Нікого не залишив байдужим емоційний виступ доцента кафедри покриттів, композиційних матеріалів і захисту металів Олени Вікторівни Білої, яка з нагоди виступу перед студентами вдягла свою волонтерську форму з нагородами за заслуги. Вона побажала колишнім воїнам залишатися стійкими та цілеспрямованими на всіх своїх теперішніх фронтах – у навчанні, роботі, суспільному та сімейному житті.

В.Є. Хричіков

О.В. Біла

Після закінчення зустрічі її учасники сфотографувалися на добру пам'ять і вирушили на екскурсію до музею пам'яті загиблих в зоні ООС (АТО) та покладання квітів на алеї Героїв.

Світлина на згадку

Бажаємо нашим студентам — славним захисникам Батьківщини успішного навчання У НМетАУ та подальшої плідної роботи під мирним небом на благо розвитку та процвітання України!

Юрій СТУПАК,
учений секретар ІнФН, к.т.н.,
[Перейти до змісту](#)

Web of Science для наукових досліджень та навчання

20 лютого відбулася зустріч з представницею компанії Clarivate Analytics Іриною Тихонковою. Компанія Clarivate Analytics є власником платформи Web of Science, яка поєднує 15 баз даних і в якій проіндексовано 34 тисячі наукових видань. Найбільш відомою базою на платформі є Web of Science Core Collection¹, перша наукометрична база даних з понад 200 тисяч найкращих світових видань, для частини з яких розраховується імпакт фактор. Зустріч називалася семінаром, але це скоріше була дуже насичена та змістовна лекція на тему «Можливості платформи Web of Science для якісних наукових досліджень та навчання».

У вступному слові проректор з наукової роботи професор Юрій Сергійович Проїдак відзначив, що такий семінар відбувається дуже вчасно, адже у нас попереду підтвердження статусу національного закладу вищої освіти, а також атестація академії щодо виконання наукових досліджень та активності в наукометричних базах. Крім того, публікації, індексовані в наукометричних базах, необхідні при захисті дисертацій та присудженні вчених звань.

Доповідачка ознайомила присутніх з основними прийомами роботи з платформою: здійснення пошуку, аналізу, збереження наукової інформації, оцінка тематики тощо. Пані Ірина також зауважила, що за допомогою WoS (Journal Citation Report) можна оцінити справжні показники будь-якого індексованого журналу. WoS має власний безкоштовний інструмент EndNote для створення бази публікацій за темою дослідження та оформлення статей відповідно до вимог конкретного видання. Вона пояснила також політику оплати публікацій. Якщо журнал знаходиться у закритому доступі, то гроші платять читачі, а якщо у відкритому – автори². Звичайно, якщо стаття знаходиться у відкритому доступі, то вона цитуватиметься частіше. Доповідачка приділила увагу також необхідності здобуття ідентифікатора науковця, проблемам плагіату та неточного цитування, яке переслідується так само, як і плагіат. Взагалі був охоплений величезний обсяг інформації, і темп її викладення був досить швидким.

Зрозуміло, що одних тільки навичок роботи з платформою Web of Science недостатньо. Як і у випадку з іншою відомою наукометричною базою Scopus, необхідно ще мати вільний доступ до повнотекстових версій матеріалів (наукові статті, монографії), які там розміщені. Зустріч показала, що кожен бажаючий може достатньо швидко оволодіти прийомами пошуку та систематизації потрібної наукової інформації. Бібліотека НМетАУ, у свою чергу, може забезпечити для цього всі умови, окрім однієї – фінансування повного доступу до названих баз. Будемо сподіватися, що з часом ситуація в цьому питанні буде змінюватися на краще.

Ніна НИКИФОРОВА

Фото Віктора СЕРДЮКА

[Перейти до змісту](#)

¹ На сайті НМетАУ (<http://nmetau.edu.ua/ua/mfac/i3002/p1899>) на сторінці ІніФН розміщено корисну інформацію про наукові журнали, у тому числі українські, які індексовані у Web of Science та Scopus. Надано також поради щодо написання наукових статей до журналів, які індексовані в цих базах.

² Зараз майже всі журнали використовують гібридну модель – автор сам обирає відкритий чи закритий доступ.

Кафедрі металургійного палива та вогнетривів 75 років

Кафедра хімічної технології твердого палива була заснована 14 березня 1944 року. Її організатором і першим завідувачем був к.т.н., доцент Ісак Маркович Ханін³ (1944 – 1947). Кафедру також очолювали доктори технічних наук, професори Олександр Самойлович Брук⁴ (1948 – 1975), Валентин Пилипович Гончаров (1975 – 1997), Валерій Михайлович Єгоров (1997 – 2002). З 2002 р. завідувачем є д.т.н., професор Анатолій Григорович Старовойт. На кафедрі також працював професор Петро Михайлович Кутовий, доценти Рувім Євсійович Лейбович, Георгій Іванович Кучмій, Валерій Федорович Ільїн, Володимир Анатолійович Компанієць.

І.М. Ханін

О.С. Брук

В.П. Гончаров

В.М. Єгоров

Під керівництвом д.т.н., професора А.Г. Старовойта зараз на кафедрі працюють д.т.н., професор Є.І. Малий, доценти, к.т.н. В.В. Пісчанська, Є.Л. Сорокін, А.С. Коверя, М.С. Чемеринський, І.В. Голуб, М.А. Старовойт, старший викладач Н.В. Платонова, асистент, к.т.н. Л.Г. Кеуш, зав. лабораторією В.М. Медведовська, інженер Н.П. Жирова, навчальний майстер В.І. Самойлов та лаборант В.М. Бондаренко. Кафедра випускає бакалаврів та магістрів за спеціальністю 161 «Хімічні технології та інженерія», багато з яких є іноземними студентами.

Одним з перших наукових напрямів, заснованим професором Бруком О.С., було дослідження властивостей коксу. У цій галузі активно працювала старший науковий співробітник, доктор технічних наук, професор Пінчук С.Й. Професор Гончаров В.П. успішно досліджував одержання нових видів металургійного палива та удосконалення методів сухого гасіння коксу. У 1965 р. на кафедрі створено Галузеву науково-дослідну лабораторію знесірення кам'яного вугілля та отримання низькосірчистого металургійного коксу, а у 1972 р. – Галузеву лабораторію коксування та сухого гасіння коксу. Традиційними для діяльності кафедри є також дослідження в галузі розширення вугільної сировинної бази коксування. Колектив співробітників Галузевої лабораторії коксування та сухого гасіння коксу під керівництвом професора А.Г. Старовойта теоретично обґрунтував шляхи та способи

А.Г. Старовойт

³ Статтю до 110-річчя від дня народження І. М. Ханіна читайте в КМ № 4 за 2017 рік (<https://nmetau.edu.ua/file/2017-05-20-km-4.pdf>)

⁴ Статтю до 110-річчя від дня народження О.С. Брука читайте в КМ № 4 за 2016 рік (<https://nmetau.edu.ua/file/2016-05-09-km-no-4.pdf>)

управління сухим охолодженням коксу, виконав оригінальні дослідження фізико-хімічних властивостей коксу та процесу утилізації тепла. Характерною особливістю наукової школи коксохіміків, що склалася на кафедрі, є тісна взаємодія з численними науковими, проектними та виробничими колективами галузі.

На кафедрі створено комплексну установку з визначення якості доменного коксу, розроблено технологію одержання формованих рудо-вуглецевих матеріалів, дилатометричний метод контролю спікливості вугілля, зондові методи контролю електричного опору коксу, системи безконтактного контролю технологічних параметрів та якості вугільної шихти та коксу.

Видано монографії, підручники: «Рудовуглецеві матеріали», «Технологія коксохімічного виробництва», «Дилатометрия углей, применяемых для коксования», «Применение радиоизотопной техники в коксохимическом производстве», «Словник з хімії та технології переробки вугілля», «Енергозберігаючі технології для коксохімічного виробництва», «Угли для коксования и пылеугольного топлива», «Ресурсозберігаючі технології металургійного виробництва на основі використання українського вугілля» та інші, загалом 15.

Основні напрямки науково-дослідних робіт:

- розробка та удосконалення методів термічної підготовки вугілля і вугільних шихт до коксування;
- розробка наукових основ підвищення якості металургійного та спеціального видів коксу;
- дослідження взаємного впливу вугілля низької стадії метаморфізму в процесі піролізу;
- дослідження впливу мікрохвильового випромінювання на властивості вугілля;
- розробка та удосконалення методів дослідження пластичних властивостей кам'яного вугілля, підготовка вугілля до коксування;
- удосконалення та утилізація тепла на установках сухого гасіння коксу.

У 2014 році після об'єднання з кафедрою хімічної технології кераміки та вогнетривів кафедра отримала нову назву – кафедра металургійного палива та вогнетривів.

Протягом 2017 – 2018 років на кафедрі були захищені 2 кандидатські та 1 докторська дисертації.

Ліна КЕУШ,
асистент кафедри металургійного палива та вогнетривів
[Перейти до змісту](#)

Кафедрі економічної інформатики – 50! І це тільки початок!

День першого березня для кафедри економічної інформатики – це завжди подвійне свято – початок весни і день народження. А коли це ще й особливий день народження, ювілейний, то є привід озирнутись і пригадати, як все починалось.

У середині минулого століття почали активно впроваджуватися методи автоматизованої обробки інформації за допомогою засобів обчислювальної техніки. І в 1965 році у Дніпропетровському металургійному інституті (ДМетІ) на базі кафедри економіки промисловості було започатковано набір на нову спеціальність – «Організація механізованої обробки економічної інформації» (МОЕІ). У 1966-му році був подвійний випуск у школах України – 11-ті та 10-ті класи. Тому конкурс був особливо великим, і в групі було понад 30 студентів. Автори цих рядків навчалися у другому та четвертому наборах – це групи ЕІ-66 та ЕІ-68.

Група EI-66, 1970 рік

Всіх нас приваблював новий напрямок, і хоч ми не зовсім розуміли суть своєї майбутньої спеціальності, але вірили, що вона буде необхідною. Тим більше, що нам давали знання і з економіки, і з методів обробки інформації, і з інженерії. У нас були і креслення, й опір матеріалів, інші технічні дисципліни. Але на той час у ДМетІ ще не було своєї ЕОМ (персональні комп'ютери були ще далеко попереду), тому практичні заняття нам проводили на ОЦ заводу ім. Петровського. Проте, нам дали гарну базову підготовку, і всі наші випускники зробили кар'єру за обраним напрямком – економісти, бухгалтери, програмісти. І більшість з них пропрацювали на підприємствах металургійної промисловості все своє трудове життя.

Перший випуск спеціальності МОЕІ мав відбутись у 1970 році, а 1 березня 1969 року за рік до цього була створена кафедра МОЕІ (сьогодні це кафедра економічної інформатики). Завідувачем кафедри став доцент, кандидат фізико-математичних наук В. М. Шабашов. У витоків кафедри були доценти, кандидати економічних наук А. Ф. Стогній, Л. Г. Іванова, Н. І. Лейбович, старші викладачі М. А. Кривеженко, А. Г. Татаренко, Ю. П. Кислий, завідувач лабораторії В. В. Павленко та інші.

Кафедра МОЕІ, 1969 рік

Слід сказати, що кафедру від самого початку відзначало доброзичливе ставлення до студентів, творча, дружня атмосфера. З роками багато що змінювалося – і назва кафедри, і завідувачі, і склад викладачів, наукових співробітників, навчально-допоміжного персоналу. Але системний, кібернетичний підхід завжди був притаманний діяльності кафедри.

Проводилися відкриті лекції, а потім здійснювався їх доскональний аналіз із рекомендаціями від колег-викладачів. На засіданнях гаряче обговорювалися методологічні питання щодо навчального процесу, наукової роботи зі студентами тощо.

Сьогодні кафедра економічної інформатики – одна з кращих випускових кафедр

Засідання кафедри ЕІ, 2003 рік

академії, а її завідуючою є колишня випускниця кафедри, нині доцент, кандидат економічних наук Лілія Миколаївна Бандоріна. Кафедра здійснює підготовку фахівців за спеціальністю 051 «Економіка» (спеціалізація «Інформаційні технології та моделювання в економіці»). Спеціальність ця є дуже динамічною, оскільки пов'язана з напрямками сучасних технологій, що найбільш стрімко розвиваються. Тому її випускники досконало володіють навичками дослідження, аналізу, моделювання та

прогнозування економічних систем і процесів на всіх рівнях управління, найсучаснішими програмними засобами обробки інформації в різних галузях економіки і тому працюють як в Україні, так і далеко за її межами.

І тут хотілося б пригадати тих, хто зробив чималий внесок у розвиток кафедри. Це колишній завідувач кафедри професор Михайло Сергійович Кузнецов, професори Володимир Андрійович Подсолонко (очолював кафедру в 1975 – 1979 рр.), Лариса Миколаївна Савчук, доценти Борис Іванович Шерстов, Іван Петрович Захаров, Володимир Васильович Бінкевич, Валерій Володимирович Павленко і багато інших науково-педагогічних працівників.

Випускники минулих років

Кафедра економічної інформатики, 2014 рік

традиційно приходять на кафедру під час своїх ювілейних зустрічей. Вони вдячні своїм педагогам, згадують роки навчання, що здружили їх на все життя.

Сьогодні, як відомо, досить скрутні часи для нашої держави, що, безумовно, відбивається на всіх сферах діяльності. Але все змінюється, ми сподіваємося на краще, та головне, що наша кафедра успішно продовжує навчати студентів, займатися науковими дослідженнями, готувати аспірантів. Життя вирує! І в минулому році захистила кандидатську дисертацію випускниця нашої кафедри Катерина Олександрівна Удачина, з

Зустріч випускників групи ЕІ-68

чим ми її щиро вітаємо!

Отже від усього серця поздоровляємо нашу рідну кафедру економічної інформатики з ювілеєм і бажаємо подальших успіхів, тому що 50 – це тільки початок!

Тетяна КРАПЛИНА,
Тетяна ГРИШКО,
викладачі, ветерани кафедри економічної інформатики
[Перейти до змісту](#)

Конференція з актуальних питань інтелектуальної власності та управління проектами

21-22 березня 2019 р. на базі кафедри інтелектуальної власності та управління проектами була проведена Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Управління проектами. Ефективне використання результатів наукових досліджень та об'єктів інтелектуальної власності». Відзначимо, що технічне забезпечення конференції здійснювали фахівці НМетАУ.

Метою конференції було залучення зацікавлених осіб до обговорення та визначення шляхів та методів управлінського, технічного, технологічного, інжинірингового та документального забезпечення використання результатів науково-дослідних робіт та інноваційних продуктів на підприємствах, у наукових організаціях та навчальних закладах.

Співорганізаторами конференції стали Інститут модернізації змісту освіти МОН України, Українська асоціація управління проектами «УКРНЕТ», Національна академія правових наук України (НАПрН України), Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності (НДІВ), Ченстоховський політехнічний університет (Польща), Вища школа управління охороною праці в місті Катовіце (Польща), Університет в Мішкольце (Угорщина), а також наукові та виробничі підприємства Дніпропетровського регіону.

Відкрили інтернет-конференцію проректор з наукової роботи НМетАУ доктор технічних наук Юрій Сергійович Проїдак та завідувача кафедрою інтелектуальної власності та управління проектами, кандидат педагогічних наук Наталія Петрівна Корогод. Модератором заходу був професор кафедри інтелектуальної власності та управління проектами доктор технічних наук Віталій Олександрович Петренко.

Наталія Петрівна Корогод під час доповіді звернула увагу на проблеми підготовки фахівців з інтелектуальної власності. Як позитивний фактор відзначено успішне проходження акредитації та отримання кафедрою сертифікатів з підготовки магістрів за освітньо-професійними програмами «Інтелектуальна власність» та «Управління проектами». Дещо ускладнюючим фактором є відсутність такої бакалаврської підготовки.

Директор НДІВ Олена Павлівна Орлюк доповіла про діяльність Інституту у сфері розробки та удосконалення законодавства з інтелектуальної власності. Зокрема, НДІ інтелектуальної власності на замовлення Національного офісу інтелектуальної власності розробив проект спільного наказу МОН та МЕРТ щодо політики у сфері інтелектуальної власності, який найближчим часом планується винести на громадське обговорення. Документ формулює засадничі підходи національної політики щодо створення та використання об'єктів інтелектуальної власності в університетах та наукових установах.

Провідний науковий співробітник НДІВ Олександр Борисович Бутнік-Сіверський у своїй доповіді звернув увагу на проблеми, що виникають на етапі впровадження об'єктів інтелектуальної власності, зокрема, це стосується коректної оцінки їх вартості, документального супроводу розробок.

Загалом усі заслухані доповіді викликали зацікавленість та жваве обговорення. За результатами конференції були розроблені практичні рекомендації, а також сформовано

електронний збірник матеріалів конференції, який буде оприлюднений на сайті Національної металургійної академії України. Учасники конференції висловили побажання щодо подальшої тісної співпраці у сфері вдосконалення системи ефективного використання результатів наукових досліджень та об'єктів інтелектуальної власності та щорічного проведення дискусій з цієї тематики.

Ірина ДРАЧ,
доцент кафедри інтелектуальної власності
та управління проектами
[Перейти до змісту](#)

XI Міжнародна науково-технічна конференція «Інформаційні технології в металургії та машинобудуванні ІТММ'2019»

**Відкриття конференції. Привітальне слово
голови організаційного комітету
ІТММ'2019 члена-кореспондента НАНУ,
ректора НМетАУ Олександра Григоровича
Величка**

В Національній металургійній академії України 26 – 28 березня одинадцятьте проходила Міжнародна науково-технічна конференція «Інформаційні технології в металургії та машинобудуванні – ІТММ'2019».

Пленарна частина заходу викликала жвавий інтерес присутніх на заході науковців. Виступили представники академічних та навчальних установ Дніпровського регіону. Представлені доповіді були присвячені проблемним питанням розвитку металургії України, вузькоспеціалізованих математичних моделей та методів у задачах гідромеханіки та тепломасопереносу в умовах стрімкого розвитку потужних універсальних програмних засобів, перспективам і проблемам упровадження новітніх технологій транспорту тощо .

Відкриття конференції. Учасники ІТММ'2019

В роботі конференції взяв участь 431 представник 24 закладів вищої освіти, 11-ти науково-дослідницьких інститутів і підприємств України. За результатами роботи конференції опубліковано три збірники наукових праць «Системні технології», випуск фахового видання «Сучасні проблеми металургії», збірку тез. Активну участь у роботі взяли співробітники нашої академії: науковці та молоді вчені НМетАУ підготували понад 40 доповідей.

Сподіваємося, що конференція й надалі буде майданчиком для продуктивного спілкування науковців та представників металургійних і машинобудівних підприємств України. Організаційний комітет запрошує всіх до участі в конференції у наступному 2020 році.

**Пленарна доповідь д.т.н, професора
Критської Тетяни Володимирівни
«Радіаційна чутливість планарних прп
структур, виготовлених на ізовалентно
легованому германієм кремнії (nSiGe)»**

Тетяна СЕЛІВЬОРСТОВА,
секретар організаційного комітету

Фото Івана СТОВПЧЕНКА

[Перейти до змісту](#)

8 БЕРЕЗНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ЖІНОЧИЙ ДЕНЬ

Чарівні жінки відділу кадрів

Після заснування інституту й до 1950 року відділ кадрів був об'єднаний із військово-обліковим столом. Наказом ректора інституту №424 від 25.11.1950 року з 01 листопада 1950 року відділ кадрів та спецвідділ інституту були реорганізовані в два самостійних відділи. Першим начальником відділу кадрів була призначена Антонина Яківна Долга. Вона пропрацювала на цій посаді до 1973 року – 29 років.

З 1974 року по 2008 рік – 34 роки– обов'язки начальника відділу кадрів виконував Володимир Васильович Семенюта.

З 2008 року на посаді начальника відділу кадрів працює автор цих рядків.

У відділі кадрів працюють 10 осіб, у тому числі 2 особи в архіві академії, які обслуговують близько 1200 співробітників і студентів, які навчаються та які закінчили наш навчальний заклад. Співробітники нашого відділу кадрів – це висококваліфіковані фахівці з великим досвідом роботи.

На особливу подяку працівників академії заслуговує

старший інспектор **Любов Георгіївна Литвиненко**, яка старанно та сумлінно працює на цій посаді понад 40 років. Любов Георгіївна очолює сектор роботи з науково-педагогічним персоналом.

Досвідчений, грамотний працівник старший інспектор **Тетяна Володимирівна Шевчук** завжди кваліфіковано веде роботу зі співробітниками науково-дослідної частини та навчально-допоміжним персоналом.

Старший інспектор **Любов Павлівна Магоня** веде сектор обробки, формування та обліку наказів. Любов Павлівна добре знає не тільки свою ділянку роботи, а й увесь обсяг робіт, який виконує відділ кадрів. Крім того, весь «квітковий рай» у нашій кімнаті – це її ініціатива, її заслуга, наш щоденний затишок і турбота.

Інспектор **Людмила Іванівна Сироваткіна** працює у відділі кадрів з 2009 року. Вона веде кадрову роботу з працівниками адміністративно-господарської частини та адміністративно-управлінського персоналу. Людмила Іванівна є комунікабельною, товариською людиною. Вона вміє знайти правильну тональність у відносинах зі співробітниками відділу та працівниками академії. До роботи у відділі кадрів багато років працювала в нашому навчальному закладі на різних посадах.

У жовтні 2018 року на посаду інспектора відділу кадрів була прийнята нова співробітниця – молода жіночка **Лариса Васиївна Льговська-Бублик**, яка виявилася дуже відповідальною та працездатною людиною.

Сектор роботи зі студентами очолює старший інспектор **Марина Анатоліївна Шибакінська**. Ця ділянка потребує особливої уваги та відповідальності. У відділі кадрів зберігаються близько 12000 особових справ студентів, з якими ведеться постійна робота, і відповідно велика кількість студентів звертається з різними питаннями, пов'язаними з їх навчанням. Інспектором у цьому секторі працює **Олена Анатоліївна Ашкелянець**, яка у найкоротший термін набула досвіду завдяки наполегливості та старанності.

Багато років самовіддано працює завідувача архівом **Людмила Іванівна Ключникова**. В нашому архіві зберігається приблизно 130 тисяч особових справ студентів та співробітників та багато томів інших важливих документів.

Хочу подякувати співробітницям, які з різних причин уже не працюють, але заслуговують на добрі слова. Це Ганна Васиївна Пелих, Тетяна Олександрівна Нечипуренко, Анжела Анатоліївна Максимук, Ольга Сергіївна Денисенко, Людмила Михайлівна Коробка, Ольга Олегівна Приходченко, Вікторія Олександрівна Свиридова, Вероніка Олександрівна Віттер, Ірина Альбертівна Штефан.

Співробітниця відділу кадрів – це не тільки професіонали своєї справи, а ще й вродливі жіночки, добрі господарки, мами та бабусі.

У відділі кадрів постійно багато роботи, але з таким чудовим, працелюбним і відповідальним колективом можливо якісно та своєчасно виконати будь-які завдання.

Шановні співробітники та студенти академії, ми завжди раді вас бачити, ми завжди прагнемо правильно й у найкоротший термін вирішити всі «кадрові» проблеми, які у вас виникають.

Бажаю всім жінкам здоров'я, щастя, добра і благополуччя, енергії та оптимізму, тепла та уваги рідних і близьких вам людей.

Успіхів у всіх ваших справах!

Володимир ШИФРІН,
начальник відділу кадрів

[Перейти до змісту](#)

Святковий концерт

6 березня у стінах нашої улюбленої академії відбулися урочистості, присвячені Міжнародному жіночому дню.

На цьому заході учасники спільно з головою студентського клубу Ельвірою Іванівною Біленко організували концерт, де вітали всіх дівчат і жінок. Всіх студенток та співробітниць щиро поздоровив ректор Олександр Григорович Величко. У концерті цього року взяли участь багато гостей. Камерний оркестр «СОНЕТ» дитячої музичної школи № 2 ім. Штогаренка під керівництвом Лілії Бігєєвої представив музичний екскурс «5 століть кохання», причому кожний номер виконувався такою кількістю музикантів і на таких інструментах, які були

притаманні відповідному століттю, а також супроводжувався цікавою розповіддю пані Лілії. Нікого не залишили байдужими професійно виконані іскрометні українські танці народного ансамблю фольклорного танцю «Колесо» (керівники Анатолій та Олена Барвінови). Дуже граційними були дівчата зі студії сучасної хореографії СК «Рельєф». Шалені оплески дісталися юному виконавцю брейк-дансу Єгору Попову. Ну, і звичайно, студенти академії теж виступали з танцями та піснями. Дуже велике враження справив «Дует жестів» – виконання пісні мовою жестів. Підіймали настрої Іван Чижевич, Самуель Джимето, Ігор Ясинський та інші. Весь концерт був дуже заряджений атмосферою свята та веселощів, адже глядачі не скупилися на оплески, а виступаючі, у свою чергу, віддавалися максимально. На завершення концерту хлопці заспівали пісню, в якій вітали дівчат і жінок, а також спустилися зі сцени й подарували квіти.

Данило ОЛІЙНИЧЕНКО,
студент групи КН01-17

[Перейти до змісту](#)

9 БЕРЕЗНЯ – 205 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

***«Душі, з небес благословенній,
Дано любить, терпіть, страждать ...»***

14 березня в конференц-залі бібліотеки відбувся захід, присвячений 205-річчю від дня народження Тараса Григоровича Шевченка. Підготували літературно-музичну композицію та провели захід завідувача відділом обслуговування бібліотеки Марина Анатоліївна Радул, провідний бібліотекар Ірина Михайлівна Лисенко, завідувача сектором Ольга Володимирівна Тереніна, науковий співробітник кафедри металургії чавуну Артем Валерійович Сова та студентка групи ДІ01-17 Наталія Скоропад.

Кадри металургії № 3 (березень 2019 р.)

Розповідь про Т.Г. Шевченка була незвичною – вона стосувалась особистого життя великого поета, жінок, які відіграли важливу роль в його житті. І присутні дізналися багато нового для себе. Музичним фоном літературної частини слугували пісні на вірші Т.Г. Шевченка, ноктюрни Ф. Шопена, «Утішення» Ф. Ліста. Розповідь чергувалася з віршами Т.Г. Шевченка у виконанні директора бібліотеки Світлани Миколаївни Фахрутдінової, Артема Сови та Наталії Скоропад.

По закінченні розповіді про Тараса Шевченка було запропоновано прочитати власні вірші всім бажаючим. Поділитися своїми почуттями та роздумами зі слухачами наважилися Артем Сова, Наталія Скоропад, Анна Доля (група ДІ01-14) та Любов Підяш (група МЕ01-16).

Марина ОНУФРІЄНКО,
завідуюча культурно-просвітницьким
відділом бібліотеки
Фото Ганни АДАМЯН
[Перейти до змісту](#)

14 БЕРЕЗНЯ – ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО ДОБРОВОЛЬЦЯ

Захисники України – шлях до успіху

**Соціальна адаптація колишніх воїнів через здобуття вищої освіти
Нікопольський факультет НМетАУ**

Успіх слід вимірювати не тим статусом, якого людина досягла в житті, але тими перешкодами, які вона пододала, домагаючись успіху.

Джордж Вашингтон

17 січня 2017 року Верховна Рада України «з метою вшанування мужності та героїзму захисників незалежності, суверенітету і територіальної цілісності України, сприяння подальшому зміцненню патріотичного духу в суспільстві ...» прийняла Постанову (№ 1822-VIII) про встановлення в Україні **Дня українського добровольця**, який відзначається щорічно 14 березня. В пояснювальній записці до проекту цієї Постанови зазначалося, що «...у березні 2014 року, усвідомлюючи високий ризик військового вторгнення на територію материкової України та бажаючи захистити незалежність, суверенітет та територіальну цілісність своєї держави, згідно з рішенням керівництва Самооборони Майдану добровольці із Самооборони Майдану вирушили на військовий полігон для проходження військової підготовки з метою подальшої участі у воєнних діях. Як наслідок, з лав Самооборони Майдану було сформовано Перший добровольчий батальйон Національної гвардії. 14 березня 2014 року більше п'яти сотень бійців Самооборони Майдану прибули на полігон у Нові Петрівці Київської області. Так розпочався бойовий шлях першого добровольчого батальйону».

Вони були першими, і, на жаль, – далеко не останніми. За офіційними даними державної служби України у справах ветеранів війни та учасників АТО, станом на 01.03.2019 статус учасника бойових дій надано вже 362095 особам. Як свідчить досвід країн, громадяни яких залучались і залучаються зараз до участі у збройних конфліктах, майже всі ці люди поряд з можливими фізичними травмами отримують не помітні зовні, але не менш небезпечні травми – психологічні, які залишають у душі людини глибокий слід. Часто – на все подальше життя ... Через це загальновизнаною практикою є психологічна реабілітація та соціальна адаптація колишніх воїнів, повернення їх до мирного життя. **Одним з ефективних шляхів такої адаптації є навчання – отримання більш високого рівня освіти, нової спеціальності тощо.**

У НМетАУ на сьогодні навчаються близько 200 студентів – колишніх учасників бойових дій, переважна їх частина (160 осіб) – на Нікопольському факультеті (НФ), який працює в структурі Інституту інтегрованих форм навчання НМетАУ (директор – професор Т.С. Хохлова). Роботу із залучення колишніх воїнів до навчання на НФ НМетАУ було розпочато в 2017 році з ініціативи начальника відділу з прийому та виробничої практики С.М. Зінченко та заступниці декана Л.О. Бобкової за підтримки керівництва академії та особисто ректора О.Г. Величка. Того року на навчання в академії були зараховані 44 колишні учасники бойових дій, про що вже повідомлялося на сторінках КМ (стаття «З окопів за парти», №9 від 2017 р., <https://nmetau.edu.ua/file/2017-12-15-km- no 9.pdf>).

З метою налагодження системної роботи з укріплення та посилення позицій НМетАУ на ринку освітніх послуг в м. Нікополі та регіоні, активізації роботи із залучення контингенту на навчання в академії, в тому числі з числа учасників бойових дій, наказом НМетАУ (від 27.10.2017 №72-1.і) на базі Інституту інтегрованих форм навчання був створений Нікопольський регіональний центр моніторингу освіти та соціального партнерства (директор С.М. Зінченко) /далі за текстом – Центр/. Завдяки роботі, проведеній Центром та колективом Нікопольського факультету, вже восени 2018 року до НМетАУ були зараховані ще понад 100 студентів, які брали участь у бойових діях на Сході України, пішовши служити в зону АТО добровольцями.

Першокурсники – вчорашні учасники бойових дій з керівництвом ІніФН НМетАУ та професорсько-викладацьким складом Нікопольського факультету (урочиста посвята в студенти, 03.09.2018 р., культурно-спортивний комплекс НЗФ)

Завдяки кваліфікованому професорсько-викладацькому складу та злагодженій роботі деканату навчання на Нікопольському факультеті для колишніх воїнів за своїм змістом та якістю практично не відрізняється від навчального процесу, що відбувається в м. Дніпрі. Не вистачає хіба що сучасного комп'ютерного класу ... Проте, є головне – можливість вчитися, не виїжджаючи з міста, і готовність викладачів передавати знання студентам. Для переважної

більшості це – визначальний момент. За статистикою Центру, близько 85% колишніх воїнів, які були прийняті на навчання до НМетАУ, поєднують його з роботою на підприємствах м. Нікополя та регіону (Марганець, Покров), на яких неохоче відпускають робітників навіть для складання іспитів та заліків ...

Але студенти Нікопольського факультету добре розуміють, де навчаються, оскільки вже другий рік поспіль Центр організує їх зустрічі з керівництвом та провідними вченими НМетАУ. Остання така зустріч, про яку розповідається в цьому номері газети, відбулася в академії 5 березня 2019 р.

Усвідомлюючи особливості студентів, які ще вчора брали участь у бойових діях, паралельно з навчальним процесом для них час від часу організуються заходи з психологічної реабілітації. Так, 14-15 березня 2019 р. за ініціативою-запрошенням нікопольського Центру та за сприяння іншого Центру – допомоги учасникам АТО при ДіпроОДА (координатор Наталя Шулика) факультет відвідали психологи ГО «Об'єднання тілесно-орієнтованих терапевтів «Баланс»», які провели зустрічі та психологічні тренінги зі студентами. Зрозуміло, що декілька годин тренінгу на рік – це краплина в морі, але ж «терапевтичний ефект» має вже сам факт уваги до проблем студентів та рух їм назустріч. Як запевнила директор нікопольського Центру С.М. Зінченко, подібні заходи не є разовими акціями, а поступово увійдуть до практики роботи факультету саме зі студентами, які цього потребують. У перспективних планах Центру – низка інших цікавих проектів, але писати про них поки що зарано.

На думку автора статті як співробітника Інституту інтегрованих форм навчання НМетАУ та викладача (в тому числі в групах, що укомплектовані переважно з учасників бойових дій), сприяння успішному навчанню та подальшому кар'єрному зростанню наших «незвичайних» студентів – справа почесна, відповідальна і дуже, дуже нелегка ... Про це свідчать і власний досвід проведення занять з цими студентами, і невеличкі інтерв'ю, що були здійснені за завданням редакції саме задля підготовки цієї статті. Цілком логічно, що першою інтерв'юваною особою була директор нікопольського Центру С.М. Зінченко. Зазвичай заклопотана справами, Світлана Михайлівна знайшла декілька хвилин, щоб відповісти на мої нескладні (на перший погляд) питання.

Ю.С. – Світлано Михайлівно! Чи можете ви стисло охарактеризувати так званого «середнього» студента з числа колишніх учасників бойових дій? Що його відрізняє від інших?

С.З. – Питання сформульовано некоректно, оскільки кожний студент – це Особистість. Особистість зі своїми плюсами й мінусами, своїми поняттями про честь, гідність, справедливість. На жаль, часто загостреними ... Даються ознаки психологічні травми, отримані на Сході.

Ю.С. – Ну, тоді запитаю інакше. Чим відрізняється відношення до навчання у колишніх воїнів? Чи воно таке ж саме, як і в звичайних студентів, наприклад, випускників технікуму?

С.З. – Колишні учасники бойових дій – це особливий контингент. Особливий в усьому. Середній вік цих студентів значно вищий за вік юнаків та дівчат, які закінчують технікум або середню школу. Майже всі вони працюють на підприємствах, багато з них вже мають свою родину, дітей, досвід сімейного життя. Багато з них закінчували школу або технікум з десяток, а то й більше років тому, через що мають вельми слабкі остаточні знання з базових дисциплін, таких як математика, фізика, хімія. Мізерна кількість годин, відведена навчальними планами для їх вивчення, не дозволяє належною мірою заповнити прогалини в їхніх знаннях і, особисто мені, наприклад, доводиться займатися з ними додатково і з математики, і з фізики. Є й плюси, але вони стають помітними не одразу. Спочатку я спостерігаю такі собі боязкість і страх при розв'язанні навіть найбільш простих

завдань. Страх не в звичайному розумінні цього слова, а скоріше збентеження й невпевненість через боязнь припуститися помилки. Це не дивно, оскільки багато хто з них знає на гіркому досвіді ціну помилок і навіть банальної неохайності. Але варто дати їм відчути, що вони ЗДАТНІ розв'язувати не тільки прості, але й доволі складні завдання, і з'являється впевненість і навіть «азарт», що цілком природно. Вважаю, що це й є головним завданням педагога, який працює з таким контингентом – створити психологічні умови для подолання на початковому етапі хибних страхів та розгубленості, розбудити й стимулювати впевненість у собі, у своїх здібностях розв'язувати складні завдання, в тому числі – самостійно. Але ж це – тільки один аспект з багатьох, від яких залежить їхній подальший успіх і в навчанні, і в житті ...

Ю.С. – А які ще аспекти, на вашу думку, є важливими?

С.З. – Переважна більшість тих, хто пройшов крізь бойові дії, бачив смерть, як то кажуть, «в обличчя», потребує тривалої й головне – професійної психологічної реабілітації. Це не є чимось новим. В багатьох країнах, досвід яких вивчався нашим Центром (США, Велика Британія, Королівство Данія), а тепер і в Україні (міжнародні проекти «Норвегія-Україна», «НАТО-Україна») цьому аспекту приділяється значна увага. Наш Центр також приділяє цьому увагу. Так, ми нещодавно організували психологічний тренінг для студентів, які цього потребують, із запрошенням психологів-практиків з м. Дніпра. І це – тільки початок цієї роботи, яку обов'язково буде продовжено. Є ще один важливий аспект. Хлопці, які повернулися з фронту, майже всі потребують уважного ставлення до себе. На жаль, дуже частими є випадки, коли мирне життя, до якого повертаються учасники бойових дій, за багатьма критеріями не відповідає їхнім уявленням про справедливість і порядок, що сформувалися за час служби. Це призводить до непорозуміння у сім'ях і на роботі, і це нам обов'язково слід враховувати. Поспілкуйтеся самі з хлопцями і, можливо, знайдете багато відповідей на різні питання, – порекомендувала наостаннє Світлана Михайлівна.

Не менш цікавим було інше інтерв'ю, яке люб'язно погодилися дати наші студенти (група МЕ915-17Н). Саме з тих, про яких йдеться в цій статті – колишні учасники бойових дій. Саме з тих, що були присутні на урочистому піднятті найбільшого прапора в Україні 23 серпня 2018 року (див. фото). Саме ті, яким вдалося під час тієї знаменної події у День Прапора навіть порозмовляти з Президентом України (про це – трошки далі).

Силич Микола Петрович
доброволець, солдат 93-ї
механізованої бригади.
Призваний – квітень 2014,
звільнений – березень 2015.

Місце роботи:
НЗФ, зварювальник РМЦ

Ступак Сергій Григорович
доброволець, солдат 25-ї
повітряно-десантної бригади.
Призваний – січень 2015,
звільнений – травень 2016.

Місце роботи:
ВО «Оскар», майстер дільниці

Перше, про що запитав у хлопців – хто такий доброволець? Попередньо, правда, зробив вступ, зачитавши фрагмент пояснювальної записки до Постанови ВР про встановлення Дня українського добровольця, озвучивши історію створення першого добровольчого батальйону Нацгвардії. Трохи поміркувавши, вони відповіли, доповнюючи один одного: – Таких, як там написано, добровольців не так і багато. Більшість – це ті, кого викликали до військкомату і

запропонували написати прохання про добровільний призов. Якщо так рахувати, то добровольцями можна вважати велику кількість людей, які у 2014-2015 рр. не ховалися й не шукали можливості відкупитись, а добровільно йшли виконувати свій обов'язок перед Батьківщиною.

На друге моє питання «Чи можна з часом забути те, що ви бачили на Сході?» відповідь була одноголосною і категоричною: – Ні! Ні й ще раз ні! Таке забути не можна, це – на все життя. Сергій розповів, що в перші півроку взагалі не міг спокійно спати, постійно прокидаючись вночі по декілька разів з думками: – Щось довго немає обстрілу ... Чого ж так тихо? Може, вбили вже всіх ... і мене?

Дуже цікавими були відповіді на питання «Чи відрізняються взаємини між людьми на війні від тих, які є у мирному житті, наприклад, у заводській бригаді на підприємстві? У студентській групі?». Настільки цікавими виявилися відповіді, що подякував хлопцям (і собі – який молодець!). Замислився ... Микола з Сергієм все пояснили досить науково. По-філософськи. На війні в перші дні й тижні йде звичайнісінький «відбір», зазначили вони. Майже за Дарвіном, але не зовсім. Якщо в теорії Дарвіна йшлося переважно про тваринний світ, в якому «поганих» чи «позитивних» тварин не існує, є лише сильніші та більш пристосовані, то серед людей все водночас і простіше, і складніше. Простіше тим, що слабкі на здоров'я (фізичне, або ще гірше – психічне) швидко відсіюються разом із боягузами. Любителі пиячити або ще якимось «розслаблятися» теж довго не затримуються – їм на передовій не місце. На таких людей не можна покладатися, бо від їхніх дій (або бездіяльності) залежить не тільки їхнє життя, але й життя товаришів, які їм мусять довіряти ... До речі, про довіру. Як пояснили хлопці, довіра на фронті – це головне. Без неї не можна не тільки вистояти, але й елементарно відчувати бодай якусь впевненість та безпеку ... А це, знову ж таки, – чиєсь життя, часто не одне ... Коли мова зайшла саме про довіру, мимоволі згадалися прості й водночас геніальні рядки з пісні «Про друга» В.Висоцького.

– А тепер уявіть собі, наприклад, завод, – продовжували вони. Там можна пропрацювати і рік, і п'ять, і навіть кількадесят років, але так і не дізнатися – хто ж насправді працює з тобою поруч. А от в екстремальній ситуації, такій, як на фронті, все з'ясовується досить швидко. Правда, інколи дуже високу ціну треба за це платити. І вже нічого не повернеш і не виправиш, на відміну від браку на заводі ... По тому, як Сергій зітхнув та опустив голову, неважко було здогадатися – яку саме ціну ... «Парня в гори тяни, ризикни...» вирвалося тоді в мене. – Приблизно так, – відповів хтось із хлопців, додавши: – Тільки ризик різний і наслідки різні. Деяких краще залишити і з собою не «тягнути» від гріха подалі ...

– Як не крути, а на заводі краще, ніж на війні, – зауважив я. – Ха! – відповів Микола. – Як би й не так! На заводі теж «війна», тільки інша. – Яка ж саме? З ким? – поцікавився я. – З дурилами! – посміхаючись, відповіли хлопці.

Сходу поставив провокаційні питання: – Так ви раніше тихенько працювали, а як повернулися з війни, то стали продовжувати воювати, але вже на заводі. Заводитеся з кожного приводу, коли треба, коли й ні ... Так? І як на це начальство ваше реагує?

– По-перше, не з кожного приводу воюємо. Лише тоді, коли насправді не можна мовчати. Взагалі то війна дуже вплинула на характер. Став більш терплячим, не зважаю на дрібниці, але по-крупному – не змовчу. Терпіти не можу відвертої брехні – розповідав Сергій.

– Саме так, – підтвердив Микола. – Тільки разом з терпінням додалося ще старанності. От, наприклад, раніше до огородини на подвір'ї я не торкався. Тепер – подобається. Завели з жінкою курочок, теплицю спорудив таку, що раніше махнув би на це рукою, бо байдуже було. І взагалі, став більше цінувати життя, родину, близьких. Начальство на заводі і до війни поважало, а тепер – ще більш поважають. Так що – все нормально з цим.

– А може, то не стільки повага, як боязнь? – з посмішкою зауважив я. Може, ваше начальство побоюється вас, мовляв, хто знає, що там у вас на думці, скільки гранат в городі закопали ... Після дружнього сміху хлопці відреагували: – Та ні. Не бояться. Саме ПОВАЖАЮТЬ. – Та й є ж за що! – підхопив я й вирішив змінити акценти.

– Скажіть мені, будь ласка, а які саме знання та навички повинен мати «правильний» солдат на фронті? Що саме допомагає? Те, що в школі вивчали або в технікумі, згодилося?

– Особисто мені з усіх наук в нагоді стала лише географія. Орієнтування на місцевості – то велике діло, особливо коли карт якісних немає. А от що насправді потрібне, так це будівельні навички. Без них не збудуєш надійне укриття і ще багато чого не зробиш, – розповів Микола. Сергій додав з посмішкою: – А ще непогано мати кулінарні здібності, якщо не бажаєш одними тільки консервами харчуватися. От і вся наука.

– Я знаю, Миколо, що ви людина віруюча. Це якось допомагає воювати?

– Ще й як допомагає! І не тільки віра. Точніше, не тільки релігія, але віра в перемогу України, віра в те, що дома на тебе чекають рідні люди, і ти потрібний дома багатьом. До речі, нашим хлопцям було набагато легше, ніж воякам по той бік лінії фронту. Ми свідомо воювали, за свою рідну землю, за Україну! А вони? Люди з «промитими» мізками, чужинці, які прийшли загарбати нашу землю. Там зараз воюють переважно наймити. Місцевих мало. Тут їхнього нічого немає, тому й воюють вони гірше, не так, як наші хлопці. Тому й перемога буде за нами, як тільки Росія припинить їм допомагати.

За вікном було вже темно, стрілки годинника невблаганно натякали учасникам зустрічі, що пора й додому. Наприкінці згадав, про що ще хотів запитати.

– Скажіть Миколо, чи правда, що ви розмовляли з Президентом П.Порошенком, коли той приїздив до Дніпра на День Прапора підіймати найбільший прапор в країні? Про що була розмова?

– Ой, так, Юрію Олександровичу! Розмовляли. Я сам напросився.

– ??? Це як, – «напросився»?

– Дуже просто. Вловив момент і проскочив до нього поближче. А коли той скінчив промову, то голосно так, по-солдатськи, гукнув до нього: «Пане Президенте! Дозвольте до вас звернутися!». Він повернув голову, глянув і запитав: «Хлопці, а ви хто?»

– Воювали на Сході. Зараз навчаємося в Національній металургійній академії. Ми всього два слова хотіли вам сказати: «Будьте впевнені, наш тил в порядку! Ви можете на нас розраховувати, ми вас не підведемо! Якщо знадобиться – підемо воювати знову!». Йому це так сподобалося, що він погодився сфотографуватися на добру пам'ять. От так і було це все.

– З вами так цікаво хлопці, що я б ще години зо дві розмовляв би ... Але ж час уже пізній. Давайте завершимо нашу цікаву бесіду якимись побажаннями. От що б ви могли побажати нашому молодому поколінню? Тим хлопцям і дівчатам, які не бачили жахів війни і гадки не мають про те, яке це велике горе ...

Хлопці трохи замислилися і, доповнюючи один одного, сказали приблизно таке.

– Треба цінувати життя. Цінувати Україну, бо вона в нас одна;

– Треба знати власну історію – і стародавню, і сучасну;

– Слід поважати старше покоління;

– Добре вчитися, щоб потім отак, як ми, не «воювати» з підручниками. Це, звісно, зовсім не та війна, але теж важко!

На тому й завершилося це інтерв'ю, яке особисто в мене залишило дивні відчуття. Було якось трохи не по собі від думки про те – скільки ж таких цікавих хлопців, справжніх патріотів України загинуло і ще може загинути в цій війні, якій ніяк не можуть покласти край ... Скоріше б уже!

Готуючись до написання цієї статті, прочитав цікавий матеріал Юлії Бабенко і Маргарити Бубнової на сайті популярної Дніпровської газети «Наше місто». Назва тієї статті (мовою оригіналу) – «Отпусти меня, война» (<https://nashemisto.dp.ua/2019/03/23/otпусти-menja-vojna/>), а мова в ній йде саме про проблеми реабілітації та повернення до мирного життя тих, чиє долі торкнулася війна. Матеріал підготовлений професійно і містить корисну інформацію для тих, хто опікується проблемами навчання та реабілітації колишніх воїнів, які брали участь у бойових діях. Хотів би рекомендувати ознайомитися з цим матеріалом всім викладачам академії, які проводять заняття зі студентами-учасниками бойових дій.

Слід додати на завершення про те, що колишні учасники бойових дій – це не звичайні студенти! Тут «не звичайні» варто було б написати двічі: разом з «не» і окремо, з пропуском. І те, і те буде вірним, в чому автор статті переконався особисто. Щира вам вдячність та низький уклін, хлопці, за вашу мужність на війні та за сміливість в навчанні! Успіхів вам в усьому!

Юрій СТУПАК,

к.т.н., доцент, учений секретар ІНІФН
лауреат премії ім. Л. Андрійченко

[Перейти до змісту](#)

21 БЕРЕЗНЯ – ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ПОЕЗІЇ

Якщо душа вимагає, треба писати

Расплескалась весна по аллеям,
Засияли яркие краски,
Лица стали намного милее,
А деревья – словно из сказки.

Тёплый ветер щекочет мне щёки,
Через лужи прыгают в охоту.
Мой посыл, может быть, недалёкий –
Погулять под солнцем в субботу.

Я жду тебя на чашку кофе,
Я жажду наших разговоров,
Пускай нам вместе будет пофиг
На сплетни и чужие вздоры.

Я жду тебя тихонько дома,
И я всегда открою двери,
С тобой мне никогда не больно,
И лишь тебе я буду верить.

Наталія СКОРОПАД,

студентка групи ДІ01-17

[Перейти до змісту](#)

27 БЕРЕЗНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ТЕАТРУ

Другий дім в театрі «ДІМ»

Коли я випадково дізналася, що старший викладач кафедри інформаційних технологій і систем Георгій Юрійович Станчиц є актором Народного театру «ДІМ», мені дуже захотілося взяти в нього інтерв'ю. І Георгій Юрійович погодився зі мною поспілкуватися. Але це спілкування вийшло не схожим на звичайне інтерв'ю «питання – відповідь». Георгій Юрійович більше розповідав сам. Про те, як 19 років тому почав працювати в радіоприладобудівному коледжі (зараз коледж радіоелектроніки) і долучився до театру, який існував у коледжі з 1987 року. Про свою першу роль Буридана у виставі «Нельська вежа» за п'єсою Дюма-батька, про улюблену роль Діогена у виставі за п'єсою В. Константинова та Б. Рацера, яка повністю відповідала його натурі – не доводилося ламати себе, як, наприклад, у виставі «Шинкарка» за п'єсою Гольдоні, персонаж у якій був жінконенависником. «Владея малым, человек приобретает все» – процитував Георгій Юрійович свого героя.

У виставі «Нельська вежа»

У виставі «Дуренька»

Г.Ю. Станчиц праворуч

Георгій Юрійович показав мені також відеофрагменти з вистави «Дуренька» 2004 року за п'єсою Лопе де Вега, в якій він теж грав одну з центральних ролей. І я була вражена професійністю постановки – мізансцени, костюми, гра акторів – все це було на дуже високому рівні. Звичайно, я спитала про режисера театру. І я зрозуміла, що режисер театру «ДІМ» Наталія Миколаївна Голованова – це просто унікальна людина, яка не тільки ставить професійні вистави з акторами-аматорами, але й власноруч шиє костюми. Це при тому, що події в більшості вистав відбуваються в інші епохи. Поряд з уже згаданими можна назвати «Забути Герострата» Г. Горіна, «Леді Фредерік» С. Моема. Наталія Миколаївна також і сама пише п'єси – зокрема, дві п'єси про персонажів «Нельської вежі», події в яких передують подіям у п'єсі Дюма; дуже видовишна «Княгиня Ольга»; «Ласкава комедія», в якій персонажі розмовляють виключно афоризмами. Не дивно, що навколо такої людини згуртувався колектив однодумців, які знаходять час для репетицій, натхненно виступають на сцені і збирають в залі глядачів. При цьому студентів на вистави не заганяють. Приходять не тільки вони, а й прихильники театру, які не мають відношення до коледжу. На вході ставиться

скринька для збору коштів на костюми. І, як сказав Георгій Юрійович, «ми відпочиваємо на сцені, глядачі відпочивають у залі». До речі, у фестивалях театр «ДІМ» участі не бере – їм це не цікаво.

Георгій Юрійович також запросив усіх бажаючих на відновлену з новим складом акторів виставу «Дурненька» 19 квітня о 18:00 та 20 квітня о 16:00 за адресою вул. Старокозацька (колишня Шмідта), 118, коледж радіоелектроніки.

Ніна НИКИФОРОВА

[Перейти до змісту](#)

СПОРТИВНІ НОВИНИ

Наші легкоатлети знову на висоті!

Вітаємо

членів збірної команди НМетАУ з легкої атлетики (керівник старший викладач кафедри фізичного виховання Микола Іванович Дзюбенко) з відмінними стартами на чемпіонатах області серед молоді, дорослих, та командному в грудні 2018 – січні 2019!

Чемпіонами серед дорослих стали:

Рима Гордієнко (група ДІ01-14м) – стрибки у висоту
Олексій Репешко (група МЕ04-13) – біг на дистанцію 60 м
Артем Репешко (група МБ01-13 – стрибки
Антон Копитько (група ЕП01-16) – стрибки в довжину
Валентина Кисленко (група ОА01-15) –біг на дистанцію 60 м
Олександр Попко (група АВ01-15) – потрійний стрибок

Призерами стали:

Артур Малишенко (гр. ЕО01-17)
Станіслав Лачінов (група МЕ01-17-1)
Дмитро Плівачук (група КН03-16)

Серед молоді чемпіонами стали:

Дмитро Плівачук (група КН03-16) –біг на дистанцію 1500 м
Дмитро Пілюгін (група АП01-18) – біг на дистанцію 60 м
Микита Штатський (група ТЗ01-18) – стрибки в довжину
Артур Малишенко (група ЕО01-17) – потрійний стрибок

Забіг з гладкого бігу на 60 м. Валентина Кисленко перша

**На верхній сходинці
Валентина Кисленко**

**Олександр Попко – 1 місце
Артур Малишенко – 3 місце**

**Тренер М.І. Дзюбенко зі своїми чемпіонами
А. Репешко, А. Малишенко, м.с. Р. Гордієнко, з.м.с. Ю Шаповал,
А. Копитько, М. Штатський к.м.с. В. Кисленко**

Бажаємо всім учасникам успішних стартів на Чемпіонатах України!

Кафедра фізичного виховання

[Перейти до змісту](#)

Молоді вчені НМетАУ за здоровий спосіб життя

14 березня 2019 року вчетверте було проведено Турнір на Кубок Ради молодих учених Дніпропетровської області з футзалу серед молодих учених ЗВО та НДІ Дніпропетровської області. Церемонію урочистого відкриття розпочав голова Ради молодих вчених Дніпропетровської області Олександр Олександрович Іжболдін. Він зазначив, що проведення спортивних змагань, зокрема, з міні-футболу стало невід'ємною складовою роботи громадської організації молодих учених: «Ми намагаємося активно брати участь, а також

організувати за підтримки обласної адміністрації та обласної Дніпропетровської ради спортивні змагання, тим самим підтримувати здоровий спосіб життя».

Цього року змагання відбулися на базі Дніпровського державного аграрно-економічного університету. Молоді вчені – викладачі та аспіранти – відклали свої наукові та викладацькі справи, змінили сорочки з краватками на футбольні обладунки та поринули у світ гри мільйонів. І на диво, більшість учасників змагань не почувалися початківцями на полі, а навпаки – майстерно справлялися з м'ячем, забиваючи «шкіряного» навіть з центра поля!

В турнірі брали участь чотири команди закладів вищої освіти, які змагалися за круговою системою. Представниками від Національної металургійної академії були капітан команди доцент кафедри металургії чавуну Максим Ягольник; голкіпери – Артем Сова, науковий співробітник кафедри металургії чавуну та Дмитро Розбицький, магістр кафедри металургії сталі; нападники – асистент кафедри технології машинобудування Дмитро Самокиш і доцент кафедри металургійного палива та вогнетривів Андрій Коверя; захисники – аспіранти кафедри ПМ і ЗМ Роман Чераньов та кафедри термічної обробки металів Дмитро Гарбуз. За бронзові медалі турніру в запеклій боротьбі зійшлися представники НТУ «Дніпровська політехніка» та нашої академії. Перший тайм завершився перемогою НМетАУ з рахунком 1:3, а от у другому таймі нашій команді не пощастило, адже основний голкіпер Дмитро Розбицький отримав травму і не зміг продовжувати гру. Перемогу з рахунком 6:3 у боротьбі за третє місце турніру отримали викладачі НТУ «Дніпровська політехніка».

Гра НМетАУ проти збірної ДДАЕУ та ДНУ ім. Олесь Гончара

Боротьба за 3 місце

Фінальна зустріч стала справжнім десертном для глядачів, захоплююча боротьба відбулася між збірною молодих учених Дніпровського національного університету ім. Олесь Гончара і Дніпровського державного аграрно-економічного університету з командою викладачів Дніпровського національного університету залізничного транспорту ім. акад. Лазаряна. Фінальний поєдинок виявився напруженим та з несподіваним закінченням, адже, поступаючись з рахунком 1:3, збірна команда викладачів ДДАЕУ та ДНУ ім. Олесь Гончара у другому таймі здобула перемогу з рахунком 4:3 і виборола золоті медалі та Кубок Ради молодих учених Дніпропетровської області. Друге місце у турнірі посіла команда молодих учених ДНУЗТ ім. акад. Лазаряна.

Церемонія нагородження розпочалася із вручення дипломів кращим гравцям турніру в таких номінаціях: «Кращий воротар» – представник НТУ «Дніпровська політехніка» Денис Фарафонов; «Кращий нападник» – граючий тренер команди ДНУЗТ ім. акад. Лазаряна Тарас Дутко; «Кращий бомбардир» – представник ДДАЕУ Михайло Довганенко; «Кращий захисник» – представник ДДАЕУ Дмитро Батечко.

Дякуємо організаторам, учасникам і вболівальникам Турніру, а також партнеру громадської організації «Рада молодих вчених Дніпропетровської області» Молодіжному центру «Освіторіум» у проведенні заходу. Висловлюємо слова вдячності голові ради молодих учених нашої академії Євгену Синегіну за всебічну підтримку команди та організацію зібрання. Сподіваємося на продовження традицій та збільшення видів спорту, за якими молоді вчені зможуть не лише випробувати себе, але й достойно представити свої ради молодих учених.

Максим ЯГОЛЬНИК,
доцент кафедри металургії чавуну,
Світлана ЖУРАВЛЬОВА,
доцент кафедри металургії сталі,
лауреат премії ім. Л. Андрійченко

[Перейти до змісту](#)

ГОРТАЮЧИ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

Все це було недавно, все це було давно...

Стрімкий розвиток індустріального суспільства, який відбувався у 30-ті роки минулого століття у СРСР, потребував суттєвого збільшення інженерного корпусу й значного зростання обсягів наукових досліджень та рівня їх якості. Для того, щоб результати цих досліджень були доступні для широких інженерних кіл, студентів, аспірантів, науковців, необхідно було створювати надійну мережу наукових, науково-технічних, виробничих та популярних видань. Поруч із академічними часописами та журналами такі видання почали з'являтися у різних містах країни, як правило, на базі профільних вищих навчальних закладів.

У нашому місті щомісячний науково-технічний і професійний журнал «Инженерный работник» почав виходити з 1924 р. Головним редактором журналу був професор гірничого інституту І.І. Танатар. Журнал мав висвітлювати питання професійного життя й побуту інженерно-технічного персоналу. З 1931 р. почав виходити щомісячний науково-технічний і виробничий журнал «За новую шахту». Він був органом

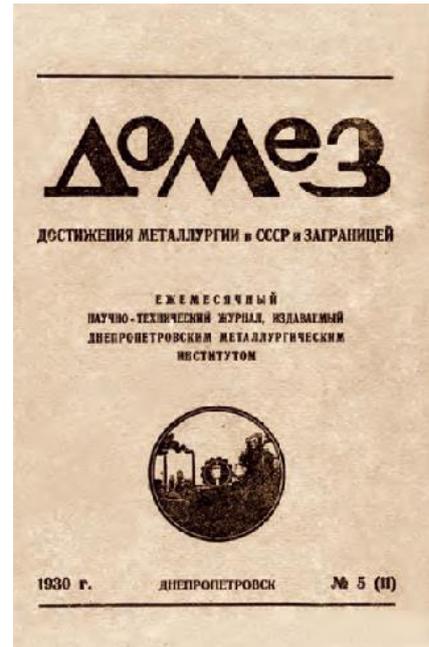
А.М. Похвіснєв

Дніпропетровської філії товариства «Овладение техникою». З 1930 р. майже десять років видавався щомісячний популярний технічний журнал «Рабочий металлург». Його видавали трест «Трубогосталь» та Дніпропетровський металургійний інститут імені тов. Сталіна. Редакція журналу розташовувалася в нашому інституті. Основну частину змісту становили наукові статті з різних питань металургійної технології. Була рубрика з обміну досвідом стахановців, відповіді на різні виробничі питання.

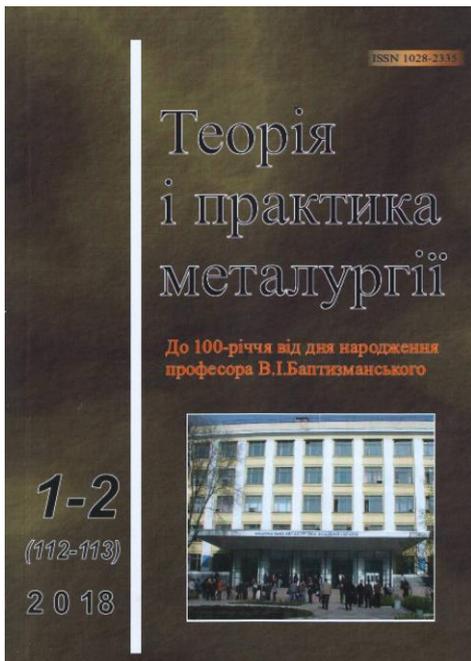
Але головне, про що хочеться розповісти, це те, що рівно 90 років тому (з 1929 р.) почав виходити щомісячний науково-технічний журнал «Домез» («Достижения металлургии в СССР и за границей»), який став органом Всесоюзного об'єднання «Сталь» та Дніпропетровського металургійного інституту. Друкувався журнал державним науково-технічним видавництвом у Москві й містив наукові

статті, перекладені закордонні матеріали та реферати. Наклад видання становив 3500 примірників.

Треба зазначити велику роль у становленні «Домезу» декана металургійного факультету, професора Анатолія Миколайовича Похвіснева⁵, 125 років від дня народження якого виповнилось у лютому цього року. У 1912 р. він почав навчатись на металургійному факультеті КГІ, але через труднощі двох війн, двох революцій та родинних обставин зміг закінчити його тільки у 1923 р. Значною вдачею для нього було обіймання з 1921 р. впродовж шести років посади завідувача бібліотеки інституту. Важливою преференцією цієї посади була можливість широкого доступу до науково-технічної фундаментальної та періодичної літератури. Він полюбив роботу з книгами, з періодикою, зрозумів важливість для вченого оперативного знайомства з останніми досягненнями наукової думки. Тому у 1929 р., працюючи вже доцентом кафедри металургії чавуну, А.М. Похвіснев ініціює створення журналу «Домез», в якому стає вченим секретарем. Пізніше назву було змінено на «Теорія і практика металургії». Журнал впродовж довгого часу був надійним джерелом корисної наукової інформації з підприємств, дослідницьких лабораторій, вузівських кабінетів для численних зацікавлених кіл інженерів, науковців, студентів, робітників.

Обкладинка журналу «Домез»

Обкладинка журналу «Теорія і практика металургії»

- Регіональний міжвузівський збірник наукових праць «Системні технології». З 2013 р. збірник внесено до інтегрованого національного електронного інформаційного ресурсу «Україніка наукова», з 2017 р. внесено до бази даних Ulrichsweb Global Serials Directory.

⁵ Статтю до 125-річчя від дня народження А.М. Похвіснева читайте в КМ № 2 за 2019 рік (<https://nmetau.edu.ua/file/2019-03-19-km- no 2.pdf>)

- Науковий вісник «Сучасні проблеми металургії». Вісник відображається у реферативній базі «Україніка наукова», з 2014 р. внесений до реферативної бази даних наукових публікацій Index Copernicus.
- Збірник «Технічна теплофізика та промислова теплоенергетика». Статті, що публікуються в збірнику, реферуються УРЖ «Джерело» та РЖ ВІНТІ.
- Збірник наукових праць «Металургійна теплотехніка»; періодичність видання – 1 раз на рік.
- Науковий електронний журнал «Проблеми економіки та політичної економії»; видається 2 рази на рік, журнал включено до переліку наукових фахових видань України.

Існуючу поліграфічну базу викладачі та співробітники академії використовують повною мірою, знайомлячи інженерний корпус, наукову спільноту з результатами своєї творчої діяльності.

Леонід КЛИМАСHEВСЬКИЙ,
декан гуманітарного факультету
[Перейти до змісту](#)

ІСТОРИЯ НМетАУ В ОБЛИЧЧЯХ

***До 130-річчя від дня народження М.М. Доброхотова
(1889 – 1963)***

Сталеве серце і гаряча душа

“Non multa, sed multum”
(«Небагато, але багато про що»)

Микола Миколайович Доброхотов (26 березня 1889 – 15 жовтня 1963) – радянський учений-металург, професор (1926), доктор технічних наук (1938), академік Академії наук Української РСР (1939), заслужений діяч науки і техніки УРСР, завідуючий кафедрою металургії сталі Дніпропетровського металургійного інституту з 1935 по 1944 роки, з 1945 р. – директор інституту газу АН УРСР. Працював головним чином у період, коли мартенівський процес в нашій країні та й у світі в цілому забезпечував виробництво понад 80 % усієї сталевий продукції. У своїй професійній діяльності М.М. Доброхотов чудово поєднував дві основи мартенівського процесу: технологію та теплотехніку, будучи спеціалістом в теорії металургійних печей.

У студентські роки М.М. Доброхотов активно співпрацював зі студентським металургійним гуртком, багато разів бував на практиці на металургійних заводах і навіть виконував обов'язки кресляра та майстра мартенівських печей. Після закінчення інституту Микола Миколайович працював асистентом в Петроградському гірничому інституті на кафедрі металургії чавуну і

сталі, якою завідував професор В. М. Ліпін. У ці роки М.М. Доброхотов формується як самостійний молодий учений, займається глибоким вивченням питань газопічної теплотехніки, виконує дослідження, публікує багато робіт у цій галузі.

У 1921 році публікується перша наукова стаття М.М. Доброхотова «Про спалювання горючих сланців в газогенераторах». Микола Миколайович створив нову теорію печей, що докорінно відрізнялася від гідравлічної моделі (яка сприймалась основною у 30-ті роки) щодо основних положень і практичних висновків. Він вперше показав, що рух газів у печах має мати турбулентний, а не ламінарний характер, у зв'язку з чим процеси змішання газів і горіння палива відбуваються за законами турбулентного, а не ламінарного потоку. Завдяки напрацюванням ученого в теплотехніці відкрилися нові напрямки в конструюванні компактних печей з примусовим рухом газів.

Ще одним важливим відкриттям М.М. Доброхотова була нова теорія нагріву металу, висновок з якої полягав у тому, що сталь можна нагрівати дуже швидко, домагаючись підвищення продуктивності печей, високої якості металу і при цьому – низького його угару. Також він запропонував методикку розрахунку температурних і структурних напружень, які виникають при нагріванні сталевих виробів, що послужило основою для розробки режимів нагріву та докорінно змінило процес на краще. Тим самим М.М. Доброхотов показав теоретично і довів на практиці доцільну можливість різкого прискорення нагріву сталевих виробів без погіршення їх якості, що повністю змінило існуючі погляди на допустиму швидкість нагріву металів.

Теплотехнік у душі та сталевар у серці, Микола Миколайович ретельно працював у напрямку оптимізації мартенівського виробництва.

Він запропонував збільшити ємність мартенівських печей з метою підвищення їх продуктивності і зниження витрати палива на виплавку сталі, а пізніше сформулював основні положення теорії інтенсифікації теплової роботи мартенівських печей. З використанням висунутих положень митця своєї справи в середині 1930-х років були реконструйовані 90-тонні мартенівські печі Нижньодніпровського металургійного заводу ім. Комінтерну. Збільшення теплової потужності печей дало можливість різко підняти їх продуктивність і перевищити всі раніше відомі рекорди швидкісного сталеваріння. Згодом були вдосконалені конструкції мартенівських печей багатьох металургійних заводів.

У 1950-х роках у мартенівське виробництво приходять природний газ, технологія і техніка використання якого були створені в основному завдяки роботам М.М. Доброхотова. Він розробив спосіб окисного крекінгу з подачею частини повітря в газовий проліт мартенівської печі. До цього природний газ застосовувався лише в суміші з мазутом. Першою мартенівською піччю, яка працювала за новою винайденою технологією, була 225-тонна мартенівська піч металургійного гіганта «Запоріжсталь». Позитивний результат не змусив себе чекати, і невдовзі за такою схемою працював і завод ім. К. Лібкнехта, а далі – більшість підприємств країни.

Ще одним науковим напрямком роботи видатного металурга М.М. Доброхотова стали основи розливання сталі при високих температурах з метою підвищення якості, які поклали початок новому напрямку в галузі розливання сталі в зливки та отримання фасонних

сталевих виливків, що сприяло підвищенню їх якості за всіма показниками. В ті часи існувала помилкова думка, що сталь необхідно розливати якомога повільніше. Микола Миколайович не лише спростував цю теорію, але й заклав наукові основи швидкісного розливання металу і довів, що сталь можна розливати в декілька разів швидше без погіршення якості зливків. Це не лише підвищило продуктивність розливних прольотів мартенівських цехів, але й у два рази зменшило зайнятість обладнання та розливних площ.

Академік М.М. Доброхотов зробив по справжньому неоціненний внесок у розвиток металургійної галузі. На його честь названо вулицю у м. Києві, а також, вшановуючи вічну пам'ять Металурга з великої літери, у 1997 році Національна академія наук України заснувала Премію НАН України імені М.М. Доброхотова, яка вручається Відділенням фізико-технічних проблем матеріалознавства НАН України за видатні наукові роботи в галузі металургії та матеріалознавства.

Світлана ЖУРАВЛЬОВА,

доцент кафедри металургії сталі, к.т.н.

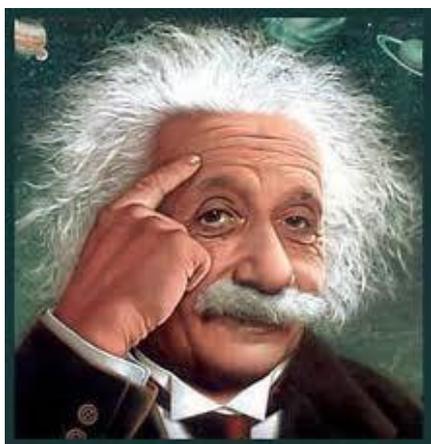
Борис БОЙЧЕНКО,

завідувач кафедри металургії сталі, д.т.н., професор

[Перейти до змісту](#)

ДУМКИ МУДРИХ

140 років від дня народження Альберта Ейнштейна (1879 – 1955)

Один з найбільш значних фізиків ХХ століття, лауреат Нобелівської премії (1921), творець спеціальної та загальної теорії відносності, автор основоположних праць з квантової теорії Альберт Ейнштейн народився у Міжнародний день числа π (3-й місяць, 14-й день). Щось магічне є в тому, що наступні цифри після 3,14 у числі π 1592, а Ейнштейн народився через 1592 роки після Архімеда.

А. Ейнштейн – цитати

- Є дві безмежні речі — Всесвіт і людська дурість, хоча щодо Всесвіту я маю сумніви.
- Жодна мета не є настільки високою, щоб виправдати негідні засоби для її досягнення.
- Видатні особистості завжди натикаються на шалений опір посередніх умів.
- Жодну проблему не можна розв'язати на тому ж рівні, на якому вона виникла.
- Радість бачити і розуміти — найкращий дар природи.
- Сила завжди приваблює людей з низькою мораллю.
- Теорія - це коли все відомо, але нічого не працює. Практика - це коли все працює, але ніхто не знає, чому. Ми ж об'єднуємо теорію і практику: нічого не працює ... і ніхто не знає, чому!

- Кожен, хто читає забагато і використовує свій мозок замало, впадає в ліниве стереотипне мислення
- У науковому мисленні завжди присутній елемент поезії. Справжня наука і справжня музика потребують однорідного розумового процесу
- Наука ніколи не була і не буде закінченою книгою. Кожен важливий успіх ставить нові питання. Будь-який розвиток виявляє з часом усе нові й глибші труднощі
- Той, хто хоче бачити результати своєї праці негайно, повинен йти в чоботарі.
- Всі знають, що це неможливо. Але ось приходять невіглас, якому це невідомо – він-то і робить відкриття.
- Всі ми генії. Але якщо ви будете судити рибу за її здатністю підійматися на дерево, вона проживе все життя, вважаючи себе дурепою.
- Освіта – це те, що залишається після того, як забувається все вивчене в школі.

[Перейти до змісту](#)

ПОСМІХНЕМОСЯ РАЗОМ!

Про жінок

- Отримала СМС від чоловіка: «Млинці зачерствіли. Зміг з'їсти тільки два». Тепер сиджу і міркую – чи сказати йому, що купила одноразові тарілки з малюнком млинців?
- Купила на базарі мітлу, сіла в маршрутку. Хлопець довго дивився на мене, а потім спитав: «Що, не завелася?»
- Пам'ятаю, як я колись білизну в пральну машину склала. Машинку запустила, по закінченні циклу відкриваю – а там нічого немає. Взагалі. Ні шкарпетки, ні гудзика. Зникло безвісти. Металася по квартирі, немає ніде. Увечері знайшла. На середній полиці холодильника.
- Сьогодні бачив, як одна бабуся допомагала перейти вулицю хлопчику, який грав у смартфоні.
- Зустрінеш через 25 років того, який у 18 здавався принцом, і радієш, що він проскакав на своєму коні мимо.
- Інтернет – зло. Вранці збираюся робити бутерброд з маслом, відкриваю холодильник, дістаю нову пачку, на ній бачу 72,5%. Думаю: «О, круто, майже скачали». Кладу назад, закриваю холодильник і чекаю поки докачається. І тут доходить, що щось не так ...
- Коли я сумую за людиною, я відкриваю на компі його фото й гладжу курсором по голові.
- Встала на ваги, а вони мені написали: «Зате красива!»
- Якщо всередині людини живе весна, її не зіпсує навіть поганий прогноз погоди!

Куточок гумору підготувала
редакція «Кадрів металургії»

[Перейти до змісту](#)